

[J. V. Christensen.]

faaet saa store Omraader af Arbejdslivet liggende brak, som Tilfældet har været og er endnu trods de Foranstaltninger, som er truffet gennem Kriseforliget, tror jeg, at den højtærede Statsminister og hans Parti en Dag vil faa Øjnene op for, at her er noget, som det ikke gaar an at se bort fra, hvis vi skal tænke paa at fortsætte et nogenlunde lykkeligt Liv herhjemme, navnlig naar henses til de mange andre Vilkaar for vort økonomiske Liv, som er højst uheldige i vor Tid.

Saa fortalte den højtærede Statsminister en rørende Historie om et Brev, han havde faaet fra en Arbejder, som kun havde snavset Tøj og derfor ikke kunde besøge sin Kone paa Sygehuset. Jeg tror ikke, at en Beretning af den Art i og for sig er egnet til at gøre noget overvældende Indtryk. Den Mand kunde jo, hvis han havde benyttet sig af den Lovgivning, som den højtærede Statsminister blandt andre sammen med Venstre har gennemført, nemlig Loven om Vinterhjælpen, have faaet Hjælp netop til at faa Tøj. Det var netop en af de Ting, som der var Adgang til at faa gennem Vinterhjælpen, og saa vidt jeg ved, er der ikke i noget Tilfælde nægtet Folk Vinterhjælp i saadanne Tilfælde. (*Statsministeren* [Stauning]: *Masser!*). Den højtærede Statsminister siger: *Masser*. Jeg ved ikke, hvilke Kommuner han sigter til. Jeg har noget Kendskab til disse Ting og ved, at i den Kommune, hvor jeg har den Ære at være Medlem af Byraadet, har vi ikke nægtet saadan Hjælp.

Jeg skal i øvrigt selvfølgelig ikke forlænge Diskussionen om disse meget store Spørgsmaal, som ligger i Omgivelserne af det foreliggende Lovforslag, men vil gerne være med til at behandle Sagen i et Udvalg.

Ludvig Christensen: Det ærede 3die tingvalgte Medlem (J. V. Christensen) vilde ikke være med til at uddybe det meget Stof, der ligger omkring det foreliggende Lovforslag. Jeg synes alligevel, at Andytningerne var tilstrækkelig tydelige og meget vel kunde give Anledning til en meget omfattende Debat, men jeg skal nøjes med at opfordre det ærede 3die tingvalgte Medlem til at oplyse det høje Ting om, i hvilke Lande med lavere og meget lavere Arbejdslønninger og meget elendigere Levevilkaar for Industri- og Byarbejderen end her Arbejdsløsheden er lavere end i Danmark og Bøndernes, Landbrugets Levevilkaar bedre. Hvis man ikke kan paavise noget i den Hen-

seende, synes jeg, at det ærede 3die tingvalgte Medlem skulde have undladt ved dette Lovforslags Behandling at komme med saa mange Antydninger om, at de danske Lønninger ligger for højt.

Det er en kendt Sag, at vi for vort Vedkommende, saa længe det ikke kan paavises, at man ved at gaa ned med Lønningerne kan faa fuld Beskæftigelse og tilføjede bedre Vilkaar for Landbruget, naturligvis ikke er stemt for blot saa meget som at overveje at gaa de Veje. Vi ved tværtimod fra alt, hvad vi kan se og faar at vide ude fra Verden, at jo mere man trykker den store Befolknings Levevilkaar ned, des større bliver den almindelige Elendighed. Jeg synes derfor, at det ærede 3die tingvalgte Medlem skulde undlade at køre op med de gamle Teorier og i Stedet for skulde undersøge Forholdene virkelig grundigt. Saa vilde det ærede Medlem maaske naa til den Opfattelse, at der alligevel ligger langt, langt mere paa de Omraader, der berører dette Lovforslag, end det ærede Medlem hidtil har faaet Øje paa.

Dette, at Arbejdsmassen skulde forøges ved Hjælp af Lønreduktion, kan ikke være helt rigtigt, naar man tænker paa Landbruget, de hundredtusind Hjem, som det ærede Medlem talte om, thi vi har jo hørt og faaet statistisk bevist, at der overhovedet ikke findes nogen Købeevne der, og hvor intet er at købe for, vil i alt Fald den Smule Reduktion paa Varepriserne, som Gennemførelsen af selv meget betydelige Lønreduktioner vilde medføre, ikke faa nogen som helst Indflydelse.

Og saa er der den sidste Side af Sagen: Hvad vilde Lønreduktionen i Dag betyde for den enkelte Varegruppe? Jeg synes, det ærede 3die tingvalgte Medlem bør undersøge dette. Hele den store Arbejderbefolkning har billigt Krav paa, at man til Bunds undersøger, hvor stor eller hvor ringe Rolle Arbejdslønnen efterhaanden spiller for den enkelte Artikel, før man ganske kategorisk erklærer: det maa være Arbejdslønningerne, der er Skyld i, at vi ikke kan faa Gang i Arbejdet. Vi har en ganske anden Opfattelse.

Jeg fik stadig ingen Erklæring fra den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Lange) om, at saadan har det aldrig været tidligere, at uorganiserede Arbejdsgivere ved Hjælp af uorganiserede Arbejdere arbejdede billigere end de organiserede. Den Erklæring fik jeg ikke; den kan det ærede Medlem nemlig ikke afgive.

Og Paastanden om, at Kommunerne benytter sig af de Veje, det ærede Medlem